ชื่อ เรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

ผลของการจัดประสบการณ์ต่อจิตสำนึกของนัก เรียนใน การป้องกันอุบัติภัยจราจร

ชื่อผู้ เชียน

นางสาวกัลยานี วัชารสินธุ์

ส.ม.

สาธารณสุขศาสตร์

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร. สาคร พุทธย่วน ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ยุภาพร เม่งอำพัน กรรมการ รองศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร ศรีสุพรรณ กรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ราตรี โอภาส กรรมการ

ข**ากัด**ย่อ

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการจัดประสบการณ์ที่ มีต่อจิตสำนึกของนัก เรียนในการข้องกันอุบัติภัยจราจร โดยประยุกด์แนวคิด เกี่ยวกับการ เกิด พฤติกรรมอนามัย ทฤษฎีการข้องกันอุบัติภัยของ เฮนริช ทฤษฎีการ เรียนการสอนของ นายแพทย์ เอตการ์ เตล และแนวคิดทฤษฎีทางสังคมของอัล เปิร์ด แบนดูรา มา เป็นแนวทางในการจัดประสบ การณ์ที่จัดให้ กลุ่มตัวอย่าง เป็นนัก เรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย อำ เภอ เมือง จังหวัด เชียงใหม่ จำนวน 70 คน ที่มีรถจักรยานยนต์ เป็นของตนเอง แบ่ง เป็นกลุ่ม ที่ได้รับประสบการณ์ที่จัดให้ 35 คน ระยะ เวลาดำ เนิน การ เก็บข้อมูลตั้งแต่ เดือนมีนาคม ถึง เดือนมิถุนายน 2535 เครื่องมือที่ใช้ในการ เก็บราบรามข้อมูล คือแบบสอบถามโดย เก็บข้อมูลก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ที่จัดให้

การวิเคราะห์ซ้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่า เฉลี่ย ค่า เบี่ยง เบนมาตรฐาน เปรียบ เทียบจำนวน กลุ่มตัวอย่างรายซ้อด้วย Mc Nemar's test และ เปรียบ เทียบคะแนน เฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่มด้วย t-test, Paired t-test และ ANCOVA

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปพบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมด ไม่มีใบอนุญาดขับชื่ รถจักรยานยนต์ (ร้อยละ 98.6) และไม่สวมหมวกป้องกันศีรษะ (ร้อยละ 65.7) และรถ จักรยานยนต์ที่ชับชี่มีกำลังขับเคลื่อนเกินเกณฑ์ที่กำหนดคือ 110 ซี.ซี.,120 ซี.ซี.และ 150 ซี.ซี. (มีร้อยละ 41.4, ร้อยละ 2.9 และร้อยละ 5.7 ตามลำดับ) ซึ่งการขับชี่รถจักรยานยนต์ ที่มีกำลังขับเคลื่อนเกิน 100 ซี.ซี. ย่อมก่อให้เกิดอันตรายได้ง่ายและพบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเคย ประสบอุบัติภัยจราจรร้อยละ 61.4 สำหรับสื่อบุคคลที่ทำให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้รับความรู้การ ป้องกันอุบัติภัยจราจรร้อยละ 100 คือ บิตามารดา และไม่เคยได้รับความรู้จากเสียงตามสายเลย และสื่อหรือบุคคลที่ทำให้จดจำความรู้ได้ดีที่สุดส่วนมากคือ บิตา มารดา (ร้อยละ 42.9) ส่วนสื่อ ที่ไม่ช่วยจดจำความรู้คือ วิทยุ เสียงตามสาย โปสเดอร์ และแผ่นพับ นอกจากนี้ผู้ฝึกสอนจับซีรถ จักรยานยนต์ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือ บิตา (ร้อยละ 37.1)

สำหรับผลของการวิจัยหลังจากได้รับประสบการณ์ที่จัดให้ 1 เดือนพบว่า กลุ่มที่ได้รับ ประสบการณ์ที่จัดให้มีคะแนนความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติในการป้องกันอุบัติภัยจราจรสูงกว่า กลุ่มที่ไม่ได้รับประสบการณ์ที่จัดให้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยครั้งนี้ นอกจากจะทำให้นัก เรียนกลุ่มตัวอย่าง เกิดการตระหนักในด้านความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติในการป้องกันอุบัติภัยจราจรดีขึ้นแล้ว ยังสามารถนำใบประยุกด์ใช้ในด้านการ จัดการ เรียนการสอน สำหรับกลุ่ม เสี่ยงต่อการ เกิดอุบัติภัยอื่นๆ นัก เรียนประถมศึกษาและประชาชน ทั่วไป เพื่อสร้างจิตสำนึกความปลอดภัยและ เพื่อให้ใต้ผลดียึงขึ้น การสร้างจิตสำนึกควร เริ่มที่บ้าน ตั้งแต่วัย เด็ก นอกจากนี้ผลการวิจัยยัง เป็นแนวทางในการพัฒนากฏ ระ เบียบและอื่นๆ ให้สอดคล้อง กับสภาพความ เป็นจริงอีกด้วย

Independent Study Title

The Effect of Contrived Experience on Students's Awareness in Traffic Accident Prevention

Author

Miss Kalayanee Vatcharosin

M.P.H.

Public Health

Examining Committee

Assoc.Prof.Dr. Sakorn Puttapaun Chairman
Assist.Prof. Yupaporn Mengumphun Member
Assoc.Prof.Dr. Wichit Srisuphan Member
Assist.Prof. Ratree Opasa Member

Abstract

The objective of this quasi-experimental research was to study the effect of contrived experience on student's awareness in traffic accident prevention by applying concepts of health belief model, Heinrich's accidental prevention theory, Dale's educational theory and Bandura's social theory. The samples were 70 boy students in matayom 2, 3 of Yupparaj Wittayalai School, Muang district, Chiang Mai who owned motorcycles. The samples were divided into 2 groups. The 35 boys had contrived experience and the other 35 boys

did not have contrived experience. The duration of the study was between March 1992 to June 1992. Data were collected by using questionnaire before and after contrived experience.

Data were analysed by using percentage, mean scores and standard deviation. Mc Nemar's test was used to compare the samples for each item and t-test, ANCOVA and paired t-test were used for comparison of mean scores.

Most of the samples did not have motorcycle license (98.6%) and did not favour to wear helmets (65.7%). The mortorcycle engine volume was over than recommended standard (100 c.c.), that is, 110 c.c., 120 c.c. and 150 c.c. (41.4%, 2.9% and 5.1% respectively). Riding motorcycles with engine volume higher than 100 c.c. is dangerous. The 61.4% of this group used to experience motorcycle accident. All of the samples got contrived awareness in traffic accident prevention from their parents (100%) and never got from mass communication. The best persons to give the contrived awareness were their parents (42.9%). Mass communication, radio, intercom and leaflet did not support their contrived awareness. The samples were trained to ride motorcycles by their fathers (37.1%).

After 1 month of contrived experience, the experimental group got the scores of knowledge, attitude and practice on awareness in traffic accident prevention higher than the control group with statistically significant difference.

The first advantage of the results was the samples obtained better knowledge, attitude and practice on awareness in traffic

accident prevention. Second, it can be applied to educate risk people for accident such as students in primary school and general public. By the way, to fulfill this objective, the awareness in traffic accident prevention should be first taught at home since childhood. Lastly, it can be a guideline for developing rules and laws appropriate for the society in the meantime.

